

LIBRIS

Colecție coordonată și îngrijită de Călin Vlasie

We know
books

Editor/redactor: Călin Vlasie

Corector: Ioana Bogdan

Tehnoredactor: Adriana Vlădescu

Prepress: Marius Badea

Coperta colecției: Ionuț Broștianu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
FILIMON, ADI

Sedativ / Adi Filimon. - Pitești : Paralela 45, 2016

ISBN 978-973-47-2290-7

821.135.1-1

adi filimon

sedativ

Lumile nevăzute din mine:

după miezul nopții
nu mai pot să dorm
încerc să închei armistițiu
cu lumile nevăzute din mine
până obosesc și cedez acestui perpetuum mobile
dacă mi-e bine așa
nu văd de ce m-aș pierde
în mărunțișuri cotidiene ca frica
e deja trei și aproape e liniște
ar fi chiar liniște
dacă între două bătăi de inimă
nu s-ar auzi un sunet firav
câtiva fluturi ies în sfârșit din piept
ca dintr-un cocon auriu
deschid fereastra să plece
și ce dacă-i noapte adâncă
lumea ta dă năvală
și se simte așa de acasă în lumea mea

CUPRINS

diminețile noastre sunt calde și moi când / 5
mălurile mai pun un strat de veșnicie pe casă: / 6
mi-e dor de tata dar nu dorul acela / 7
uneori liniștea nopții e un monstru / 8
tata bate cuie în toacă, / 9
nu era chiar nebun avea dublă personalitate / 10
nu-i o zi prea bună pentru murit / 11
zilele în care am plecat sunt date uitării și / 12
imperii de singurătați / 13
aș vrea să râdem de orice întâmplare, dar / 14
aștept o nebunie de clipă în care să mă agăț / 15
la ce bun aceste întâlniri sterpe în urma cărora / 16
ne legăm greu de tot inimile de stâlpul infamiei / 17
sedativ: / 18
am avut o noapte de zi și numai / 19
din bocanci termitelile / 21
nici pustiul nu mai e ce a fost poate de aceea / 22
și ieri mi s-a întâmplat să mușc / 24
azaleea: / 25
să alergăm, să alergăm, gașcă nebună, / 26
ești foarte bogată până când / 27
în fiecare an / 28
bine, Doina, o să scriu / 29
nu pot fi eu dragostea ta / 30
pe fiecare deget am un chip drag / 31
nopți crescute în blonde copile / 32
pe toate smaraltele lumii! cui dai ochii aceștia / 33
numai în somn tata / 34
să nu mă lași să alunec în lumea aceea / 35
nu-mi găsesc locul niciunde / 36
cunosc atâta anatomie / 37
conversațiile cu Mihaela: / 38
în numele altuia care sunt: / 42
m-aștept pe mine însămi / 43
nu'ș ce s-a-ntâmplat cu viața mea / 44
sinucigașele: / 45
eu nu știu să mă rog / 46

n-aș putea să nu mă gândesc prea mult / 47
unde va niște trupuri proaspăt spălate / 48
ce șansă cu tămâia / 49
alfa și omega pun lumea la cale / 50
îmi e din ce în ce mai greu să adun dimineți / 51
trăiesc sentimentul că nu sunt singură acasă / 52
fobiile mele: / 54
nici buzele pofticioase ale lumii / 55
uneori te naști fericit alteori trist / 56
o frânghie scutură / 57
trilu li trilu la: / 58
mă simt un plumb / 59
despre călăul fericit și mâinile lui duioase: / 60
o cucuvea cântă peste blocuri o arie din Chopin: / 61
și dusu-i îngerul meu undeva, / 62
ce femeie urâtă se naște din fetița aceasta cu rochița de sârmă: / 63
trei zile de veghe: / 64
noile haine ale lui Dumnezeu: / 65
petrecere la șase ani: / 66
sentimentul însingurării crește prea mult / 67
lumile nevăzute din mine: / 68

diminețile noastre sunt calde și moi când

mă desprind încet de tine și fur puțin timp din nesomn
rup din Baudelaire câteva pagini și fac pahare artisanale
risc să-ți aduc așa dimineața cafeaua la pat
sunt vinovată de nesomn și vinovată de iubire
te iau cu mine pe insula mea și-n lumea de cuvinte fluide
ce se topesc pe buze când le bei în cafea
te las cu dimineața asta moale și caldă
când îmi cauți parfumul pielii-ntre perne
descoperi că se nasc mii de fluturi ce trec
din insula mea în tine și bat nebunește-n stomac

mălurile mai pun un strat de veșnicie pe casă:

nimeni nu știe ce e în camerele de sus
ploaia sapă în ferestre felinare și ai mei
stau la taclale cum c-ar vrea să-i cunoască
pe vecini fratele mai ales e vesel și bate
cu oul piciorului în balamalele ușii
zice că deasupra stau doar cei
ce trăiesc după legi omenești
la ce bun să-i chemăm la masă mai zice el
dacă noi mâncăm din carnea lor
să știe și ei zice tata să știe și ei gustul morții
iar noi să ne prefacem că nu știm
și ei au venit
nimeni nu s-a ridicat de la masă în seara aceea
vecinii noștri mâncau din carnea lor
și noi mâncam din carnea lor
6 | spre dimineață au vrut să plece
le-am pus oasele la locul lor și le-am bătut în cuie
să trăiești vecine ziceau să trăiești vecine mergem
să ne spălăm limbile în apă de ploaie
să trăiești vecine vin apele și
ne pregătim de drum în partea asta de lume râurile
curg în linii abrupte și caută izvoare să le care
mălurile să te ferească dumnezeu să-ți faci casă
în drumurile lor să te ferească dumnezeu vecine
tata ascultă și nu se grăbește apoi zice
către noi casă mai frumoasă ca aici niciun mâl
nu zidește așadar să nu ne grăbim

mi-e dor de tata dar nu dorul acela

ce sfâșie ci un fel de regret
ce trezește amintiri din copilărie
tăcerile i se ascundeau în cuvintele mamei
ca și cum ea îmi traducea un discurs
pe care tata-l gândea însă nu mi-l spunea
avea limba-ncurcată ca și acum
dar la el totu-i pe dos însuși faptul
că starea naturală e un somn prelung
de zi și altul de noapte
mi-e dor de tata nu dorul acela ce sfâșie
ci mai mult am
un fel de regret că nu-l pot înțelege deloc
iar mama a plecat de mult cu abecedarul în brațe
buzele i s-au resorbit
ochii au secat
7 | mintea a uitat unde s-a îngropat

uneori liniștea nopții e un monstru

ce mă înghite și-mi strecoară teamă în taine
întunericul dens mă apasă și-l tai în bucăți spongioase
lăsând loc viselor să alerge prin somn
liniștea nopții
e ca un pahar de cristal
dac-aș striga s-ar sparge-n bucăți tăioase
dar nu pot striga
buzele sorb laptele mamei
de sub cremenea înrăită ca un câine de pază
alunecă râuri de lapte la porțile de miazănoapte
mâinile culeg pe furiș ceață
și-o-ndeasă în buzunare
și degete lipicioase șterg zidurile iubirilor albe
calc praguri nenumărate și mă împiedic de mine
în urmă pereții atârnă ca niște rufe
8 | prost spălate pe întuneric
toate mă strigă și vocile seamănă izbitor de tare
cu ale celor de-acasă
dar eu nu pot striga

tata bate cuie în toacă,

iar lumea se-adună la slujbă ca la sărbătoare,
calcă-n picioare trandafirii pitici
și cumpără cuie de-argint.
unde mergem, tată? îi zic tatei,
dar el are privirea aceea de câine bătut,
îmi întinde un pumn de cuie și zice: ține! bate
și tu să nu mai fugă oasele din trecut!
tata bate cuie în toacă, o ține pe genunchi,
și cuiele ies prin carne, dar nu-l doare,
stă pe banca de sub salcâm și cântă un cântec de ploaie.
alături, mama se uită la el și se pune pe plâns,
tata nu mai știe de ea unde doarme, plânge
pentru cel viu aflat între lumile goale.

tata bate cuie în toacă și cuiele ies prin carnea lui,
dar nu-l doare, cheamă lumea la slujbă,
nu mai știe de mama, de mine, nu mai știe de toate.
hai, tată, îi zic, dar el nu vrea, îi place
în livada cu oseminte – bate cuie în toacă
și cântă și se pregătește încet de plecare

nu era chiar nebun avea dublă personalitate

era credibil în ambele ipostaze
eu eram fascinată de felul în care
își juca rolul de tată și pe cel de pescar
mai ales pe cel de pescar bătrân care voia
să-și schimbe meseria însă mai avea
de plătit năvoade
luase un împrumut de la bancă iar tata
girase pentru el cu propria-i casă
acum se ducea o bătălie feroce
între tata și bătrânul pescar
încrederea unuia se zdruncinase și risca
să rămână pe drumuri cu-n puhoi de oameni pe cap
așa-zisa familie adică
eu
mama
10 | frate-meu
sora și bunica
nu i s-a reproșat niciodată lipsa de imaturitate
ținea la celălalt mai mult decât la mine sau mama
n-am mai întâlnit niciodată doi oameni într-unul
dar tata era fascinant în rol de pescar
într-o zi s-a pierdut în aval
scliceau în Dunăre năvoadele și mii de peștișori aurii
mă-ntrebau ce vreau să-mi dea în schimbul vieții lui
nu aveam nicio dorință nu-mi păsa de nimic altceva
decât de tata care acum era pescar și-l păcălise
pe unul despre care nu știa că e tata
nu regret că trăiește încă în lumea lui
ci doar că a uitat de mine și de mama
a uitat c-a plecat cu năvoadele în aval
stă în luntre și așteaptă să-l aducă tata la mal

nu-i o zi prea bună pentru murit

deși e opt și-un sfert lâncezesc între vise scurte
fantasmele încă umblă nepieptănate pe ziduri
și icoanele nu mai descresc
încă stau ascunsă în spatele meu
și pândesc măcar un zgomot de pași

azi nu e o zi bună pentru murit
păpușile stau de atâta timp ascunse-n valize
tata nu mai vorbește cu mine de mult
iar Mica nu vine deși e zi de cafea
mă lupt puțin cu frica și-nchid fereastra
un pic de aer stă lipit de pervaz încercă să intre hoțeste
parcă nimic nu mai e ca aseară

e prea liniște pentru o zi de plecat
viața e atât de străină cu mine
și Mica întârzie iar tata seamănă
cu cineva din copilăria mea
nu
nu
azi nu e o zi bună pentru murit
se-aude Mica venind la cafea